

NAPREJ

Glasilo jugoslovanske socialno demokratične stranke.

Izhaja razen nedelj in praznikov vsak dan popoldne.

Oredništvo in upravljalstvo v Ljubljani, Franciškaška ulica št. 6, I. nadst. Učiteljska tiskarna.

Narečnina: po pošti z dostavljanjem na dom za celo leto K 42.—, za pol leta K 21.—, za četrť leta K 10.50, za mesec K 3.50. Za Nemčijo celo leto K 46, za ostalo tujino in Ameriko K 54.

Inszerati: Enostopna petiť vrstica 30 v; pogojen prostor K 1.—; razglaš in poslano vrstica po 60 v; večkratne objave po dogovoru primeren popust.

Reklamacije za list se poštnine proste.

Posamezna številka 20 vinarjev.

O naši demokraciji.

(Dr. Škapin.)

Politično pomeni demokracija vlado ljudstva, torej vlado vseh slojev naroda. Le-ta pa se more udejeviti šele komaj tedaj, če se postavi in izvede načelo, da je državljani že kot človek, ne glede na to, ali in koliko poseduje ter brez razlike stanu, spola in verstva opravičen sodelovati pri institucijah, ki se tičejo upravljanja človeške družbe, njenih političnih, kulturnih in gospodarskih naprav.

Demokracija v njenih najširših in najglobljših zahtevkih se more izvesti šele tam, kjer je postal vsaj večini politično organiziranega ljudstva stavek: »človek človeku sveta stvar«, kri in meso. Dokler so večini ljudstva mrtva snov, kapital, blago, večje vrednosti nego človek, se ne more govoriti o popolni demokraciji. In trajalo bo še dolgo, predno bo človeštvo moglo izvesti vsestransko demokracijo. Reformačija je pomenila uveljavljanje človeka, njegove osebnosti v verskem, torej kulturnem oziru. Temu duševnemu uveljavljanju je sledilo politično. Revolucije 18. in 19. stoletja so le posledice prejšnjega kulturnega uveljavljanja človeka. Zgodovinski potek uveljavljanja človeka pa nam tudi kaže pot, po kateri moramo hoditi, da najsigurneje in brez večjih reakcij udejevimo politično in gospodarsko demokracijo. Kulturno demokratično delo je podlaga političnemu in gospodarskemu. Politična in gospodarska demokracija se da z gotovostjo izvesti šele, ko je intenzivno kulturno delo usposobilo državljana, da na političnem in gospodarskem polju uvede in proti vsaki reakciji zasigura demokratične institucije. Demokracija se dá udejeviti šele na podlagi docela spremenjenega svetovnega nazora sedanjega človeštva. V kapitalistični človeški družbi, kakršna je še povsod na naši zemeljski obli, se dá govoriti samo o demokraciziranju, ne pa o demokracijah, o gibanju, ki stremi za tem, da udejeviti po zagotovljenih življenjskih pogojev vseh in po izenačenju vseh pravo kulturno skupnost človeštva. Pričnavamo, da imajo zapadne demokracije in da ima ameriška demokracija mnogo demokratičnih prvkov, toda demokracije v pravem in polnem pomenu besede to niso, ker pač le tam vladajoči kapitalistični družabni red ne dopušča izvedb popolne demokracije. Popolna demokracija je, skoraj bi rekel, nek ideal v njenih najglobljših zahtevkih, nekaj za nas smrtnike skoro neizvedljivega. Toda zgodovina človeške družbe se nedvomno giblje v znamenju, v smeri proti demokraciji in zato je dolžnost vsakega človeka, ki resno razmišlja o svojih dolžnostih kot družabnega bitja, da temu zgodovinskemu gibanju ne nasprotuje, da mu ne stavi ovir, ampak, da vsa svoja dejanja in nehanja podredi tej vrhovni zgodovinski kulturni zapovedi. Le v tem slučaju si je lahko v svesti, da je kulturna enotka. V nasprotnem je pa protikulturna.

Če je tudi popolna demokracija za nas še ideal, ne postane zapoved, gibati se v smeri proti temu idealu, nič manj nujna. Človeka, ki je razmišljal o demokraciji in socializmu z ono resnostjo, ki je vprašanje zahteva in ki je svojo notranjost zdemokraciziral, ki je intelektualno in čustveno zapojmil celo zmisel demokracije in socializma, ta ve, da je komunistično gospodarsko načelo izvedljivo in ve tudi, da pomeni to gospodarsko načelo velikanski napredek v smeri demokracizacije človeške družbe. Tudi komunizem se je smatral še pred nekaj desetletij za utopijo. Toda svetovna vojna, ki

jo je povzročil kapitalistični družabni red in koji je ta družabni red nudil sredstva za njeno nadaljevanje in dovršenje svetovne vojne z vsem svojim gorjem, je morala mislečega in čutečega človeka postaviti pred vprašanje: Nili ohranitev sedanjega družabnega reda za človeštvo in njegovo kulturo škodljiveje, nego bi bil komunistični svetovni red. Sem kot evolucijonist pristaš onega nauka, ki uči, da se povsod popolneje razvija iz manj popolnega, ter sem tudi prepričan, da se ta obstoječi politični in gospodarski družabni red dá z gotovostjo prevreči le tedaj, če je človeštvo moralno in intelektualno, torej, kulturno doseglo gotovo razvojno stopnjo. Če je doseglo to stopnjo, potem je njegova pravica in dolžnost, da z revolucionarnim činom vrže staro družabno obliko. In v tem slučaju si je tudi lahko v svesti, da je izvršilo veliko kulturno delo.

Predpogoj trajne politične in gospodarske demokracije je, kakor že prej rečeno, kulturna demokracija, oziroma demokracizacija na kulturnem polju. Višja, širša, predvsem pa globljejša izobrazba ter prava čustvena vzgoja, vzgoja k človečnosti, vzgoja k humanosti šele omogoči trajno politično in gospodarsko demokracijo.

Uvedba splošne šolske obveznosti je najvažnejši demokratični čin, ki so ga izvršile takozvane moderne demokracije in po njih tudi druge države. Seveda je bilanca dosedanjih uspehov ljudskih in drugih šol glede demokracije pasivna, in to za to, ker manjka pri učiteljstvu pravega demokratičnega razumevanja in čustvovanja. Prepričan sem, da bi zavedno in demokratično učiteljstvo že pri sedanjem ustroju ljudskega šolstva lahko imelo večje uspehe, nego jih je dosedaj doseglo. Ali treba je zavednega, krepkega, trdnega značaja za polaganje demokratičnih temeljev v otroški duši. Tu bo imela naša šola najvažnejše kulturno polje ter bo učiteljstvo lahko postalo in mora postati kulturni pionir našega naroda. Tudi cerkev, ako se na cerkvenem in verskem polju povrne k svoji pravi misiji, propovedi pozitivnega krščanstva in njegovih vzvišenih nauk, ako se zopet poglubi ter na drugi strani osvobodí od praznih oblik, bo ostala še dolgo važna organizacija na kulturnem polju človeštva.

Demokracija mora iskati potov in sredstev, udejeviti v človeški družbi mogočnost, da bo cel narod — in ne-le gotovi sloji in stanovni — deležen kulturnih dobrot. Njen program je: »Rešitev iz ekonomske, politične in duševne sužnosti za vse ljudi brez razlike narodnosti, plemena in spola.«

Človeštvo, ki se hoče rešiti iz ekonomske in politične sužnosti, se pa mora predvsem rešiti iz duševne sužnosti, rešiti se mora iz sužnosti, v kateri smatra sedanje gospodarsko in politično ustrojstvo človeške družbe za nekaj nespremenljivega, ki smatra privatno kapitalistični družabni red za edino možno hrbtenico vsega socialnega in kulturnega življenja. Rešitev iz duševne sužnosti pomeni emancipacijo od sedanjega svetovnega nazora. Brez te emancipacije je tudi trajna ekonomska in politična emancipacija nemogoča.

Po Wilsonu je demokracija »razverženje ljudskih sil, je osvoboditev vseh skritih, v nižinah pokopanih ljudskih sposobnosti; je klic in vabilo na najširše in zato najmnogoštevilnejše plasti družbe, udeležiti se javnega življenja in prinesiti vanj novih organizatornih sil, nove inicijative.«

Naše politične stranke so do danes bore malo storile za kulturno in politično vzgojo ljudstva. Stara napredna (liberalna) stranka ni

imela dosedaj prave, širše organizacije. Ljuboda pravi o nji v članku o našem notranjepolitičnem stanju (»Zvon« št. 1—19): »Združevala je od vseh naših političnih strank socialno najbolj heterogene elemente, kar gotovo ni znak naše politične zrelosti; to pa je bilo vzrok, da stranka ni mogla voditi nikake izrazitejšje družabne politike.«

So se li razmere v stranki, se je-li njena struktura v zadnjem času spremenila? Ne. Pričnavamo, da imajo nekatere mlajše vodilne osebe, ker so pravzaprav proletarci, dobro voljo, gibati se v smeri proti demokraciji; ali vprašanje je, je-li in v koliko bodo strankini pristaši s tem gibanjem zadovoljni. Vzemimo le naše kmetske magnate, naše industrijalce, trgovce. Na jeziku ima vsak izmed teh gospodov demokracizem, dejanski pa le tedaj in le v toliko, kadar in v kolikor mu ta demokracizem koristi oziroma v kolikor mu vsaj ni v škodo. Ti ljudje se še niso naučili misliti in čutiti demokratično in zato profanirajo demokracizem. Koliko vzgoje bo še treba, da bodo ti gospodje videli politično enotke iste vrednosti tudi v naših »hlapcih Jernejih«. Kot visokošolec na počitnicah sem nastopil večkrat proti našim kmetskim veljakom in zatiranju revnejših slojev in če mi veljak z besedami v prepiru ni mogel do živnega, je slednjič segnil v žep, požvenkljal z denarjem ter rekel: »pa ti žvenklaj!« In to je še danes ultima ratio večine našega ljudstva. Da pa bije to v obraz vsakemu demokratičnemu mišljenju in čustvovanju, ni treba praviti. Materijalizem je ono zlato tele, ki ga naše ljudstvo v veliki večini še moli. Zanj ne eksistira drugega; idealizem mu je čisto tuj. Organizirani proletarijat bo moral v razrednem boju izvojevati zmago demokracije.

Lažje bode gibanje v smeri proti demokraciji in zlasti proti demokraciji na gospodarskem polju. Slovenski ljudski stranki, koje elementi niso tako različni in koje pristaši tvorijo v glavnem srednji in mali kmet, ki vendar ne pozna v taki meri one oholosti in nadutosti, ki so jo polni naši takozvani kmetski in drugi veljaki. Tudi je imelo strankino delo in zlasti delo na združnem polju v tem oziru dobre vzgojne posledice, česar se o stari liberalni stranki, ki je živela le v frazah in brezdelju, žal, ne more trditi.

Politično, gospodarsko in kulturno delo v zmislu zahtev demokracije bi bilo veliko lažje, če bi se stranke diferencirale po interesnih skupinah. Pri današnji strukturi JDS mora biti n. pr. vsaka akcija stranke nek kompromis med interesnimi skupinami v stranki, ki so si pogosto diametralno nasprotne. Da je to na škodo načelnemu političnemu delu, je jasno. In vendar zahteva današnji čas načelnosti tudi v političnem delu. Vsled načelne politike je izključena tudi vsaka politična prognoza, kar pa moti politično orijentacijo.

Če zaključimo, lahko rečemo: Pomanjkanje politične ter kulturne izobrazbe in vzgoja našega ljudstva na eni strani, heterogenost interesnih skupin političnih strank na drugi strani bosta žalibog kljub demokratičnim programom ovirala načelno in radikalno demokratično delo. Zato pa bo morala socialistična stranka svoje delo podvojiti.

Razdelitev veleposestev v Sremu.

Novosadska »Sloboda« prinaša članek pod gornjim naslovom, ki pove, da je ministvo za socialno politiko s strokovnimi komisijami začelo izvedbo agrarne reforme. Prvi korak k temu je razdelitev veleposestne zemlje v obdelovanje kmetom za to leto. Razde-

